

KOMMISJONSVEDTAK**2003/EØS/23/70****av 20. desember 2001****i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF om tilstrekkelig vern av personopplysninger i den kanadiske lov om vern av personopplysninger og elektroniske dokumenter(*)***[meddelt under nummer K(2001) 4539]**(2002/2/EF)*

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF av 24. oktober 1995 om beskyttelse av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger⁽¹⁾, særlig artikkel 25 nr. 6, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I henhold til direktiv 95/46/EF skal medlemsstatene sørge for at overføring av personopplysninger til en tredjestat kan finne sted bare dersom den aktuelle tredjestaten sikrer et tilstrekkelig vernnivå og dersom medlemsstatenes lover som gjennomfører direktivets øvrige bestemmelser, overholdes før overføringen finner sted.
- 2) Kommisjonen kan fastslå at en tredjestat sikrer et tilstrekkelig vernnivå. I så fall kan personopplysninger overføres fra medlemsstatene uten at ytterligere garantier er nødvendige.
- 3) I henhold til direktiv 95/46/EF skal vurderingen av vernnivået for opplysninger foretas på bakgrunn av alle forhold omkring en overføring eller en kategori overføringer og under overholdelse av visse vilkår. Arbeidsgruppen for personvern i forbindelse med behandling av personopplysninger, som ble nedsatt ved artikkel 29 i direktiv 95/46/EF, har utarbeidet retningslinjer for hvordan en slik vurdering skal foretas⁽²⁾.
- 4) På grunn av tredjestaters ulike metoder for vern av personopplysninger, bør vurderingen av om vernnivået er tilstrekkelig foretas og enhver beslutning i henhold til artikkel 25 nr. 6 i direktiv 95/46/EF treffes og iverksettes på en måte som ikke medfører vilkårlig eller uberettiget forskjellsbehandling av eller mellom tredjestater der lignende vilkår gjelder, eller utgjør en skjult handelshindring, idet det tas hensyn til Fellesskapets gjeldende internasjonale forpliktelser.
- 5) Den kanadiske lov om vern av personopplysninger og elektroniske dokumenter av 13. april 2000⁽³⁾ (heretter kalt «den kanadiske lov») får anvendelse på organisasjoner i den private sektor som samler inn, bruker eller videreformidler personopplysninger i forbindelse med forretningsvirksomhet. Den trer i kraft i tre etapper:

Fra 1. januar 2001 får den kanadiske lov anvendelse på alle personopplysninger, unntatt helseopplysninger, som føderale foretak samler inn, bruker eller videreformidler i forbindelse med sin forretningsvirksomhet. Disse organisasjonene finnes i sektorer som luftfart, banker, kringkasting av radio og fjernsyn, transport mellom provinsene samt telekommunikasjon. Den kanadiske lov får også anvendelse på alle organisasjoner som mot vederlag videreformidler personopplysninger utenfor en provins eller utenfor Canada samt på personalopplysninger om arbeidstakere i et foretak som driver føderal virksomhet.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EFT L 2 av 4.1.2002, s. 13, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 87/2002 av 25. juni 2002 om endring av EØS-avtalens vedlegg XI (Telekommunikasjonstjenester), se EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende nr. 49 av 3.10.2002, s. 41.

(¹) EFT L 281 av 23.11.1995, s. 31.

(²) WP 12: Overføring av personopplysninger til tredjestater: anvendelse av artikkel 25 og 26 i EUs personverndirektiv, vedtatt av arbeidsgruppen 24. juli 1998, tilgjengelig på http://europa.eu.int/comm/internal_market/en/media/dataprot/wpdocs/wpdocs_98.htm

(³) Elektroniske utgaver (papir og Internett) av loven er tilgjengelig på følgende adresse: http://www.parl.gc.ca/36/2/parlbus/chambus/house/bills/government/C-6/C-6_4/C-6_cover-E.html http://www.parl.gc.ca/36/2/parlbus/chambus/house/bills/government/C-6/C-6_4/C-6_cover-F.html. Trykte utgaver kan fås fra Public Works and Government Services Canada — Publishing, Ottawa, Canada K1A 0S9.

Fra 1. januar 2002 får den kanadiske lov anvendelse på helseopplysninger for de organisasjonene og den virksomhet som omfattes av første etappe.

Fra 1. januar 2004 får den kanadiske lov anvendelse på alle organisasjoner som samler inn, bruker eller videreformidler personopplysninger i forbindelse med forretningsvirksomhet, uansett om organisasjonen er underlagt føderal lov. Den kanadiske lov får ikke anvendelse på forbundsmyndigheter som er underlagt føderal personvernlovgivning, eller som er underlagt den offentlige sektor på provinsplan, eller på ideelle organisasjoner og veldedighetsarbeid, med mindre de er av forretningsmessig art. Loven får dessuten ikke anvendelse på personalopplysninger som brukes til andre ikke-kommersielle formål enn dem som gjelder arbeidstakere i forbundsforetak. Det kanadiske personvernombudet kan gi ytterligere opplysninger i et slikt tilfelle.

- 6) For å ivareta provinsenes rett til å gi lover innenfor sin jurisdiksjon, er det fastsatt i loven at i de tilfeller der en provins vedtar lover som i hovedsak er tilsvarende, kan det gis unntak for organisasjoner eller virksomhet som dermed vil bli underlagt provinsens personvernlovgivning. I samsvar med avsnitt 26 nr. 2 i den kanadiske lov kan forbundsregjeringen «dersom den kan fastslå at lovgivningen i en provins i hovedsak tilsvarende denne del av forbundsloven, får anvendelse på en organisasjon, en kategori organisasjoner, en virksomhet eller en kategori virksomheter, unnta den berørte organisasjonen, virksomheten eller kategorien fra denne delen med hensyn til innsamling, bruk og videreformidling av personopplysninger som finner sted i denne provinsen». Forbundsregjeringen (Governor in Council) kan ved hjelp av en regjeringsforordning gi unntak for lovgivning som i hovedsak er tilsvarende.
- 7) Når en provins vedtar lovgivning som i hovedsak er tilsvarende, unntas de organisasjoner, kategorier organisasjoner eller virksomhet som omfattes, fra anvendelse av forbundsloven i forbindelse med transaksjoner innenfor provinsen. Forbundsloven vil fortsatt få anvendelse på all innsamling, bruk og videreformidling av personopplysninger mellom provinsene og internasjonalt samt i alle tilfeller der provinsene ikke helt eller delvis har vedtatt lovgivning som i hovedsak er tilsvarende.
- 8) 29. juni 1984 sluttet Canada seg formelt til OECDs retningslinjer av 1980 for personvern og overføring av personopplysninger over landegrensene. Canada var blant de statene som støttet De forente nasjoners retningslinjer for elektronisk behandling av personopplysninger vedtatt av Hovedforsamlingen 14. desember 1990.
- 9) Den kanadiske lov omfatter alle de grunnleggende prinsipper som er nødvendige for et tilstrekkelig vernnivå for fysiske personer, selv om det er fastsatt unntak og begrensninger for å ivareta viktige offentlige interesser og for å anerkjenne visse opplysninger som er allment tilgjengelige. Anvendelsen av disse standardene er sikret ved klageadgang og uavhengig tilsyn utført av myndighetene, f.eks. forbundsombudet for personvern, som har myndighet til å undersøke og gripe inn. Videre får kanadiske lovbestemmelsene om erstatningsansvar anvendelse ved ulovlig behandling som er til skade for de berørte personer.
- 10) Av klarhetshensyn og for å gi medlemsstatenes vedkommende myndigheter mulighet til å sikre vern av fysiske personer ved behandling av personopplysninger, må det i dette vedtak angis under hvilke ekstraordinære omstendigheter det er berettiget å innstille bestemte overføringer av opplysninger, selv når vernnivået anses som tilstrekkelig.
- 11) Arbeidsgruppen for personvern i forbindelse med behandling av personopplysninger nedsatt ved artikkel 29 i direktiv 95/46/EF har avgitt uttalelse om vernnivået i henhold til den kanadiske lov. Det er tatt hensyn til uttalelsen ved utarbeidningen av dette vedtak⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Uttalelse 2/2001 om vernnivået i henhold til den kanadiske lov om vern av personopplysninger og elektroniske dokumenter, arbeidsdokument 39 av 26. januar 2001, tilgjengelig på: http://europa.eu.int/comm/internal_market/en/media/dataprot/wpdocs/index.htm

- 12) Tiltakene fastsatt i dette vedtak er i samsvar med uttalelse fra komiteen nedsatt ved artikkel 31 i direktiv 95/46/EF —

GJORT DETTE VEDTAK:

Artikkel 1

Med hensyn til artikkel 25 nr. 2 i direktiv 95/46/EF anses Canada å tilby et tilstrekkelig vernnivå for personopplysninger som overføres fra Fellesskapet til mottakere som omfattes av loven om vern av personopplysninger og elektroniske dokumenter (heretter kalt «den kanadiske lov»).

Artikkel 2

Dette vedtak gjelder bare spørsmålet om vernnivået i Canada ved den kanadiske lov er tilstrekkelig med sikte på å oppfylle kravene i artikkel 25 nr. 1 i direktiv 95/46/EF og berører ikke andre vilkår eller begrensninger i forbindelse med gjennomføringen av andre bestemmelser i nevnte direktiv som gjelder behandling av personopplysninger i medlemsstatene.

Artikkel 3

1. Uten at det berører deres myndighet til å treffe tiltak for å sikre overholdelse av nasjonale bestemmelser vedtatt i henhold til andre bestemmelser enn artikkel 25 i direktiv 95/46/EF, kan medlemsstatenes vedkommende myndigheter utøve sin nåværende myndighet til å innstille overføring av opplysninger til en mottaker i Canada hvis virksomhet omfattes av den kanadiske lov for å verne fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger i følgende tilfeller:

- a) når vedkommende kanadiske myndighet har fastslått at mottakeren ikke overholder de gjeldende vernestandardene, eller
- b) når det er svært sannsynlig at vernestandardene ikke overholdes; når det er rimelig grunn til å tro at vedkommende kanadiske myndighet ikke i rett tid treffer eller ikke kommer til å treffe de passende tiltak som behøves for å avgjøre saken; når fortsatt overføring vil innebære en overhengende fare for alvorlig skade for de registrerte og medlemsstatens vedkommende myndigheter under de rådende omstendigheter har gjort en rimelig innsats for å varsle den behandlingsansvarlige i Canada og gi vedkommende mulighet til å svare.

Innstillingen skal opphøre så snart vernestandardene overholdes og den berørte vedkommende myndighet i Fellesskapet er underrettet om dette.

2. Medlemsstatene skal omgående underrette Kommisjonen om tiltak som vedtas i henhold til nr. 1.
3. Medlemsstatene og Kommisjonen skal også underrette hverandre om tilfeller der tiltakene truffet av organer med ansvar for at vernestandardene overholdes i Canada, ikke sikrer slik overholdelse.
4. Dersom opplysningene som er innhentet i samsvar med nr. 1, 2 og 3 viser at et organ med ansvar for at vernestandardene i Canada overholdes, ikke utfører oppgaven sin på en effektiv måte, skal Kommisjonen underrette vedkommende kanadiske myndighet og om nødvendig framlegge utkast til tiltak etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 31 nr. 2 i direktiv 95/46/EF med sikte på å oppheve eller midlertidig oppheve dette vedtak eller begrense dets virkeområde.

Artikkel 4

1. Dette vedtak kan til enhver tid endres i lys av de erfaringer som er gjort ved anvendelse av det eller ved endringer i kanadisk lovgivning, herunder tiltak som innebærer en anerkjennelse av at en kanadisk provins har en i hovedsak tilsvarende lovgivning. Kommisjonen skal på grunnlag av tilgjengelige opplysninger vurdere gjennomføringen av dette vedtak tre år etter at det er meddelt medlemsstatene og underrette komiteen nedsatt ved artikkel 31 i direktiv 95/46/EF om enhver relevant iakttakelse, herunder ethvert forhold som kan ha innvirkning på vurderingen i artikkel 1 i dette vedtak av at vernet i Canada er tilstrekkelig i henhold til artikkel 25 i direktiv 95/46/EF, og ethvert forhold som viser at dette vedtak blir gjennomført på en måte som innebærer forskjellsbehandling.

2. Kommisjonen skal om nødvendig framlegge et utkast til tiltak etter framgangsmåten nevnt i artikkel 31 nr. 2 i direktiv 95/46/EF.

Artikkel 5

Medlemsstatene skal treffe alle nødvendige tiltak for å etterkomme dette vedtak innen 90 dager etter at det er meddelt dem.

Artikkel 5

Dette vedtak er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 20. desember 2001.

For Kommisjonen

Frederik BOLKESTEIN

Medlem av Kommisjonen
